

ՄԵԼԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի է տարվանը 6 ռուբլի
Առանձին համարները 5 կոպեկով:
Թիֆլիսում գրվում են միմյան խմբագրատան մէջ:
(Պարագաղաբացի գիւմում են ուղղակի
Тифлисс. Редакция „Мелк“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Կացի կիրակի և տոն օրերէն)
Հայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով:
Հայտարարութիւնները համար վճարում են
խմբագրատնիւր բառին 2 կոպեկ:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Գոնէ օրինակ առնէին:—Ներքին տեսու-
թիւն: Նամակ ներսնից: Նամակ խմբագրին:
Նամակ խմբագրին: Նամակ խմբագրին: Ներքին
լուրեր:—Արտաքին տեսուչութիւն: Աւտոր-
ութիւն:—Վշակիչ հնագիտներ:—Պայտարա-
ւորութիւններ:—Բանասիրական խնամք:

ԳՈՆԵ ՕՐԻՆԱԿ ԱՌՆԵԻՆ

Մինչև որ Ռուսաստանի պէս
մի հօր պետութիւն հաւասար
աչքով է նայում իր բոլոր հա-
տակների վրա, ինչ ազդութեան
կամ դաւանութեան և պատկա-
նէին նրանք, առանց խտրութիւն
ընելու իր հպատակների մէջ նշա-
նակում է ամենաբարձր թէ քա-
ղաքական և թէ զինուորական
պաշտոնների վրա՝ ուռախն, հային,
խնայուն, գերմանացուն կամ վը-
րացուն և դեռ նորերումն թա-
ղաւոր Կայսրը արժանացրել է իր
պետութեան ամենաբարձր պաշ-
տոնը շնորհել մի հային, կոմս
Լօրիս-Մէլեքովին, —մեր հարեան
պետութեան մէջ, թիւրքիայում,
որտեղ ամենաբազմաթիւ է հայ
ազգութիւնը, հայը արհամար-
հված է, հայը ոչինչ պատիւ չու-
նի:

Ի Ե Ն Թ Ը

ԱՐԱՄՆԵՐ ՎԵՐՋԻՆ ՌՈՒՍ-ԹՈՒՐԿԱՆ
ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՑ ՀԱՅԱՍՏԱՆՈՒՄ

Ժ.
Բէկն անձնական վրանք բաղկացած էր երկու
մասնից, որոնցից մէկի մէջ գտնուող էր նրա
կանոնը, իսկ մյուս բաժինը նրա ընդունարանն
էր: Վրանք կազմուածքը պարզ էր, որպէս առհաս-
բայ վրանքն են խաչնարած քրդերի չորսնիքը.
նա կարծած էր ամբողջապէս սև կապերով, որ
նորոգված էր նրա կնիքների և աղակիւնների ձեռ-
քով:
Բէկը մտաւ ընդունարանը և հրամայեց իր հետ
եկող ծառային, որ վարագոյնները ցած թողնէ
ու գնայ: Այնտեղ մենակ նստած, կարծես, մէ-
կին սպասում էր նա: Վրանքի առաստաղից քարշ
ընկած լապտերը ծխում էր աղօտ լուսով:
Կանոնի բաժնից ձայն չէր լսվում, երեք բոլորը
քնած էին:
Յայտնվեցաւ Կրպոն, այսինքն նոյն քուրդը,
որին յանձնեց իւր կողպուած վաճառականնե-
րին հիւրասիրելու:
—Հանգիստ են քո հիւրերը, հարցրեց Բէկը, մի
խորհրդաւոր միջոցով նայելով ծառայի երեսին:
—Եւ բարի տրորը չնորիւ հանգիստ են...
պատասխանեց խորամանկ քուրդը, —կերան, խմե-

Փոխանակ օգուտ քաղելու ըն-
դունակ տարրից, հայերից, նշա-
նակելով նրանց պետական պաշ-
տոնների մէջ, թիւրքիան հալա-
ծում է նրանց, փակում է հայերի
առջև ամեն ճանապարհներ դէպի
պետական որ և է ասպարէզ:
Մենք ուրախացանք երբ լսեցինք
որ վերջապէս թիւրքիան խելքի
եկաւ և նշանակեց Օլէյթիւնի
գլխավորման պաշտոնի վրա մի
հային, —բայց շատ ժամանակ
չանցաւ և մեր ուրախութիւնը
դուր յայտնվեցաւ: Ինչպէս մեզ
հաղորդում են, այդ հայաբնակ
նահանգում նշանակված հայ գալ-
մագամն էլ չը հաստատվեցաւ Բ.
Դրան կողմից, այլ այդ պաշտոնը
կրկին ստացաւ մի թուրք...

Ուրեմն թիւրքիան աշխատում
է ոչ թէ միայն բարձր պաշտոն-
ների մէջ հայերին չը նշանակել,
այլ ամեն միջոցներ է գործ դը-
նում որ հայը ամենափոքր և ա-
մենասնանջան պաշտոնն էլ երբեք
չը ստանայ պետութեան մէջ:

Դորանով ո՞ւմն է վնասում թիւր-
քիան, կը հարցնենք մենք... դո-
րանով նա ի հարկէ գլխաւորա-

ցին, օրհնեցին քո կեանքը և քննեցին գուցէ երազի
մէջ կը տեսնեն, թէ գտնուել են իրանց ապրանք-
ները...
—Գոյիւրքից մտնելը յետ չէ դառնում... ասաց
Բէկը հեղուկեմամբ, —որտեղ պահեցիք ապրանք-
ները:
—Մեր գիւղում, կաղ Ալօի տանը:
—Լաւ բանքը են:
—Աստուած ոչ մի անգամ այսպիսի թալան չէ
ձգել մեր ձեռքը, Բէկ, —ոսկի, արծաթ, արքեշու-
մի և շալի գործուածքներ, մի խոսքով, ինչ որ
ուզես, կը գտնես:
—Ձեզ չը տեսան գիւղը մտնելու ժամանակը:
—Ո՞վ պիտի տեսնէր, գիւղում մարդ չի մնա-
ցել, բոլորն իրանց անասունների հետ գնացել են
և ալ (ա ա ա *). մնացել են մի քանի հայի ընտա-
նիկներ, նրանք էլ կոյր հաւի նման, հէնց որ
մտնել պատում է, երկիւղից իրանց խոճիկներից
դուրս չեն գալիս, փակվում են, ու գլուխները
գնում, քնում են:
—Ո՞րտեղ պահեցիք ապրանքները:
—Ալօի տանը, ասեցի, այդ հին գայլի տան մէջ:
Հարկաւոր ծակեր կան, մէկի մէջ լցրեցինք,
դռները կողպեցինք: Սառնան էլ չէ կարող
գտնել: Այս բալանները իւրեւլ եմ հետս, ասաց
նա և տուեց Բէկին երկու բալանները:
—Ալօն մեր հաւատարմն է, վնաս չունի, նկա-
տեց Բէկը, —առաջին անգամը չէ, որ նա այսպի-
սի ծառայութիւններ է անում մեզ:
Վերջացնելով իր կարգադրութիւնների պատ-
մաթիւնը, Կրպոն սկսեց նկարագրել, թէ որպէս
յարձակվեցան քուրդան վրա, որպէս կողպեցին,
ով ինչ քաջութիւններ գործեց և այլն:
* Եւրոպայ նշանակում է անասուններ արա-
ծացնելու տեղ, արօտատեղ:

պէս իրան է վնասում, որովհետեւ
հալածելով հային, նա ինքն զոկ-
վում է օրինաւոր, ընդունակ, հաս-
կացող, տաղանդաւոր պաշտոնեա-
ներից, ուրեմն թուլացնում է իր
պետական ներքին կեանքի կանո-
նաւոր և առաջադէմ զարգացման
համար ամենահարկաւոր ոյժերը:
Դա պետական անճասպանու-
թիւն է:

Թող թիւրքիան օրինակ առ-
նէր եթէ ոչ Ռուսաստանի պէս
քաղաքակրթված երկրից, այլ
դոնէ այնպիսի երկրներից, ինչ-
պէս Լադիպոտն է, կամ Պարս-
կաստանը:

Բաւական է բերել այստեղ մի
քանի անուններ, որպէս զի հա-
մողվեք, որ Լադիպոտն և Պարս-
կաստանը գնահատում են հայի
պետական ընդունակութիւնները
և այդ երկիրներում բազմաթիւ
հայեր վարած են միշտ և վա-
րում են մինչև այժմ պետական
ամենանշանաւոր պաշտոններ:

Ո՞վ չը գիտէ թէ Լադիպոտնի
անունը կապված է Նուբար-փա-
շայի անուն հետ, ո՞վ չէ լսել
որ Պարսկաստանի պետական ա-
մենաբարձր պաշտոն ունեցող մար-

—Շատ ապրիս, Կրպո, ես քո քաջութիւնները
միշտ գնահատել եմ, պատասխանեց Բէկը:—Նոր
այդ անպիտանին կը հեռացնենք այստեղից (խոս-
քը մուղիլի մասին էր) ևս կը բաժանեմ կողո-
պուտը և ձեզանից ամեն մէկը կը ստանայ իր ար-
ժանաւոր բաժինը:
Կրպոն գլուխ տուեց և ոչինչ չը խօսեց:
—Բայց ինձ տանջում է մի մտք, առաջ տա-
րաւ Բէկը ծանրութեամբ, —ես կը ցանկանայի, որ
այդ գործը չը կատարվէր, քանի որ այդ մարդը
այստեղ էր:
—Մուղիլի համար ես ասում:
—Այո, մուղիլի համար:
—Մեծ ցաւ չէ, խօսեց Կրպոն ծիծաղելով, —
մենք մուղիլի էֆէնդին այստեղից փառքով և
ընծանելով ճանապարհ կը դնենք, այնպէս որ,
նա շատ գոհ կը գնայ մեր մօտից: Բայց ետեւից
երկու ձիււոր կողպարկներ, դեռ Արգուում չը հա-
սած, գլուխը կը կտրեն և մեր տված ընծաները
յետ կը բերեն: Եւ մուղիլի էֆէնդին էլ չէ կարող
գնալ վալիի մօտ, որ պատմէ, թէ ինչ տեսաւ
այստեղ: Լաւ եմ մտածել:
Բէկը խօսին չը պատասխանեց, նա լուռ մտա-
ծում էր:
—Սպանութիւնը, ի հարկէ, կը կատարվի մեր
երկրի սահմաններից դուրս, Արգուումի մօտա-
կայքում, աւելացրեց Կրպոն, —այն ժամանակ
մեղքը մեղանից հեռու կը լինի, ոչ ոք չէ կարող
կասկածել մեր մասին:
—Հարկաւոր չէ, պատասխանեց Բէկը բազա-
կան մտածութիւնից յետոյ, —եթէ վալիին տեղե-
կութիւն տան, ես նրան ուրիշ կերպով կը գո-
հացնեմ և նա ոտն կը կենայ...
Կրպոն, որպէս թէ մի նոր բան միտք բերելով,
ձեռքը տարաւ իր լայն ծոցը և այնտեղից դուրս
բերեց թաշկինակի մէջ փաթկած մի արծաթէ

դիկների շարքում բազմաթիւ հա-
յոց ազգանուններ են պատա-
հում:

Յիշենք միայն այդ անուններից
մի քանիսներ: Պարսկաստանի
այժմեան պետական ընդհանուր
վառօղապետը հայ է՝ Ջըհանգիր-
խանը, պարսից դեսպանը Փա-
րիզում հայ է՝ Նազար-աղան,
նոյն երկրի դեսպանը Լոնդոնում
հայ է՝ Մէլքում-խանը, նոյն պե-
տութեան դեսպանը Վիեննայում
դարձեալ հայ է՝ Նարիման-խանը,
և այլն...

Ուրեմն որտեղ է հասել թիւր-
քիան մոլեռանդութեան և յետա-
դիմութեան կողմից, որ այդ պե-
տութիւնը համեմատելու ժամա-
նակ այնպիսի պետութեան հետ
անգամ, ինչպէս Պարսկաստանն
է, մարդը ստիպված է ակամայ
բացականչել՝ դոնէ Պարսկաստա-
նից օրինակ առնել...

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԵՐԵՒԱՆԻՑ
15 փետրվարի
Երէկ, փետրվարի 14-ին, Երևանի քաղաքային
վարչութեան մէջ տեղի ունեցած նիստը չափա-
արկիկ, որը զարդարած էր գեղեցիկ քանդակնե-
րով: Արկիկը տուեց բէկին, ասելով,
—Այդ բանը չը թողնի, որ Ալօի տանը
մնար, փոքր էր, կարող էր կորչել:
Բէկը բաց արեց արկիկը, նրա մէջ իրանց
պատշաճաւոր տեղերում դարձած էին զանա-
զան տեսակ կանացի զարդեր, —մատանիներ, ա-
պարանջաններ, մանեակներ—բոլորը ոսկուց և
զարդարած թանգազին քարերով:
—Դրա տէրը մի հրէյ էր, ասում էր, որ այդ
իրեղէնները Պաշտում չէին և տուել մի պարսիկ
իշխանի համար, որը այս ձեւով պէտք է հարսա-
նիք անէր, —խօսեց Կրպոն ծաղկաւ կերպով:—
Խեղճ հարսը զրկվեցաւ իր զարդարանքից: Հրէան
չատ էր ճշմոյշ, որ իրեղէնները նրան յետ
տան. ես նրան հանգստացրի, որ ձայնը կըտ-
րի:
Հանգստացնելը Կրպոն լեզուով սպանելու նշա-
նակութիւն էլ ունէր:
—Հիմա կարող ես գնալ, Կրպո, հրամայեց Բէ-
կը, —հիւրերիդ լաւ պատիւ տուր: Առաւօտեան
կը մտանք, թէ ինչ պէտք է անել:
Աւագակապետը գլուխ տուեց և հեռացաւ:
Ընթերցողը նկատեց, որ Կրպոն նոյն իսկ աւա-
զակապետն էր, որ վաճառականների քաղաքը
կողպուել էր, իսկ այժմ հիւրասիրում էր նրանց:
Եւ աւագակների այդ խումը պատկանում էր
Ֆաթթա—բէկին, որի օգնութեանը և պաշտպա-
նութեանը ղիւմլ էին կողպուած վաճառական-
ները, որպէս տեղային բարեկարգութեանց վրա
հակառիկ և սահմանապահ:
Կրպոն հեռանալուց յետոյ Բէկը դեռ երկար
նստած, գնում էր իր առջև դրած գեղեցիկ իրե-
ղէնները: Նա ինքն էլ չէր հասկանում, թէ ինչու
այն փայլուն զոհարները այնքան դրաւում էին ի-
րան: Եւս այս արկիկը կուղարկեմ Արգուում